

Mythologia, Venise, 1567 - VI, 07 : De Medea

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[68\] : De Medea](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VI

[Mythologia, Francfort, 1581 - VI, 07 : De Medea](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VI

[Mythologie, Paris, 1627 - VI, 08 : De Medee](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VI

[Mythologie, Lyon, 1612 - VI, 07 : De Medée](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - VI, 07 : De Medea, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 03/02/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/879>

Copier

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50
Formatin-4
Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination175v°-178r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Médée](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière
modification le 25/11/2024

Mythologia

inconstantia impulerit: quare mutati fuerunt in belluas Vlysis focii, cum ipse inuictus ob sapientiam, quæ verè est Dei munus, perstitit. At nunc dicatur de Medea.

De Medea.

Cap. VII.

Medea verò filia fuit Aetæ Colcorum Regis & Idyæ, sicuti testatur Hesiod. in Theogonia in his;

10

*Aietos' aia' pater' Idyæ
Aietos' aia' pater' Idyæ
Idyæ, huius filia fuit
Idyæ, huius filia fuit
Idyæ, huius filia fuit*

Aetæ uxorem duxit de semine clari
Prognatus Solis natam de semine magni
Oceani Idyiam pulchram; sic fata iubeant.
Iuncta in amore parit Medeam deinde puellam
Præstantem formâ; iunxit Venus alma maritum.

20

Fuerunt enim Aloeus & Aetæ Solis filii, è quibus cum Aetæ imperio paterno minime contentus in Colchos profectus esset, Corinthi regno paterno Buno Mercurii filio interim permisso, Idyiam Oceani filiam in Cytra Colchorum ciuitate duxit, è qua Medeam & Absyrtum suscepit. Aetæ sorores Pasiphaen & Circe habuit, et, ut putarunt alii, Calypso: ut diximus, huius genus ita Cicero attigit libro 3. de natura Deorum; Quid Medæ respōdebis? quæ duobus auis Sole & Oceano, Aetæ patre, matre Idyia procreata est. Quid huius Absyrti fratri, qui est apud Pacuvium Egialeus? quare & Eurip. in medea Solem patris medæ patrem inquit hoc pacto;

*Idyæ, huius filia fuit
Idyæ, huius filia fuit*

30

Iura per Terram, Solitmq; qui patris pater
Mei fuit.

Euphorion & Andron Teius in nauigatione Hecates filiâ fuisse Medeam arbitrati sunt, at Heraclides Ponticus Næaræ vnius Nereidum filiam fuisse scripsit: Quid tamen in Epistola Helenæ Ipsæ filiam illam scribit, sororēq; habuisse Chalciopen, ut est in his;

Non erat aetæ, ad quem despecta veniret,
Non Ipsa parens, Chalciopēq; soror.

40

Apollon. lib. 3. Argonaut. Medeam vocauit ipsam etiam Aetæam, vel quia Circes artibus uteretur, vel quia pernitiōsa extiterit compluribus. Fama est enim illam Iasonis amore captam patrem & patriam & regnum prodidisse: Nam cum Iason cum lectissima Theſſalorum manu Pelix iussu in Colchos nauigasset ad aureum vellus capiendum, periculorum magnitudinem verita Medea, ne iis Iason obrueretur, fecit data sibi fide quod eam uxorem duceret, ut per magicas artes vim periculorum Iason nullo negotio superauerit, & aureum vellus tuto auferendum acceperit. Mox cum frater Absyrtus illam insequeretur, fertur illum comprehensum iuxta Absyrtides insulas ne casse, ut ait Sert. lib. 7. Alii tamen dicunt, inter quos fuit Acusilaus, Medæ fratem secum abduxisse, & cum instaret pater persequens eum discerpisse, atque

atque in eminenti scopulo manus & caput in Ponto exposuisse, reliqua membra in regione illa sparsisse, ut patriis cursum retardaret, quam sententiam ita securus est Ovi. in lib. 3. Tristium;

Atq; ita diuellit, diuulsaq; membra per agros
Dissipat in multis inuenienda locis.
Ne pater ignoret, scopulo proponit in alto
Pallentesq; manus, sanguineumq; caput.
Ut genitor luctuq; nouo tardetur, & artus
Dum legit extinctos, triste retardet iter.

Et Cicero breuiter attigit pro l. Man. Nam maximam vim extirpasse Medeg memorant; quippe cum magicæ artis esset peritissima, ut ab Hecate edocta, 10
ut asseruit Apollo. lib. 3. omniaque pharmacorum genera cognouerit, quæcunque ex terra oriuntur. Idcirco dicta fuit fluuios in suos fontes retorxisse, sidera deduxisse de cælo, & alia complura mirabilia fecisse, quæ ita recensuit Apollonius;

ἀπὸ τοῦ μὲν ἰσχυροῦς ἰατρικῆς ἀνέτα
τὴν ἑαυτὴν ἐπιπάλλα δὴα εἰς τὴν ἑαυτὴν
φάρμακ' ἐκ' αὐτοῦ τοῦ φῶς. καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ
τῆς καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάλαι καὶ ἐκ τῆς
καὶ πάλαι τῆς καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάλαι
καὶ πάλαι καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάλαι.

20

Fertur in Aetæa penetralibus esse puella;
Hanc Hecate docuit super omnes pharmaca, quotquot
Vel pontus, vel terra tulit. mollescere flammæ,
Indomitosq; ignes docuit; fluuiosq; rapaces
Firmauit, quamuis properanti flumine currant.
Sideraq; & lunæ cursusq; viasq; ligauit.

Nam tanta vis fuisse magicæ artis tradiderunt antiqui, ut sylux transferretur, & segetes, & mortui reuiuiscerent, & mugirent lapides, ut scripsit Ouid. lib. 14. Metam. de Circe, in his;

Exiluire loco (dicto mirabile) sylux,
Ingemuitq; solum: vicinaq; palluit arbor,
Sparsaq; sanguineis rubuerunt pabula guttis,
Et lapides vili mugitus edere raucos:
Et latrare canes, & humus serpentibus atris
Squallere, & tennes animæ volitare videntur.

30

Et eadem recensuit de ipsa Medea in Epistola Hypsipylea;
Illa reluctantem cursu deducere lunam
Nititur, & tenebris abdere Solis equos.
Illa refrenat aquas, obliquaq; lumina sistit.
Illa loco sylvas, viasq; saxa mouet.

40

Hæc eadem ubi superatis ab Iasone periculis patrem & patriam reliquisset & Iasonem secuta in Lemnum applicuisset, Lemniadum mulierum Zelotypia capta pharmacum quoddam in Lemnum iecisse dicitur, quod grauem odorem foeminis eius loci impressit, atque mansit postea illa consuetudo diutius, ut & filiis & maritis statim quodam anni die Lemniades graueolentes viderentur, ut in primo libro rerum Lesbicarum scripsit Myrtilus; cum alii tamen Veneris facinus illud fuisse maluerint, ut sentit Himerus Stesichorus.

Mythologiæ

- chorus. Primum autem fuit Medæ crudelitatis indicium, quod d fratrem, ve-
diximus, discerpserit; cuius membra alii humi sparsa, alii in mari dissipa-
ta dixerunt, ut tardior patris cursus ipsam insequentis efficeretur iis colli-
gendis, ossibus igitur Absyrti collectis Aræta Colchos misit, qui insequeren-
tur: at illi Eridanum & Syrtides insulas, & Sirenas prætergressi in Phægiā
denique ad Alcinoū Regem deuenere; cuius vxor Arctē Medeam Iasoni
coniunxit, ac duodecim seruas illi tradidit, cum sequentes interea cellassent,
quorū alii iuxta Ceraunias, alii in sinu Illyrico, alii Absyrtides habitaturi cō-
sedissent. Deinde Argonautæ Crētā præternavigantes, & Aegioam, & Lo-
cridem, in Ioleum denique veniunt. Cum vero ob insperatum Argonauta-
rum aduentum Pelias Aesonem obtruncare decreuisset, Aeson sacrificans
hausto taurino sanguine satis concessit: ac mater Iasonis sibi ipsa manum
inulit Promæcho infante relicto, quem postea Pelias iugulauit. Verum cū
Iason vellus aureum Pelix dedisset, in Isthmum nauigans Argo Neptuno
consecrata Medeam fertur ad vlciscēdas propinquorum suorum cades fuisse
adhortatus. Illa simulato in Iasonem odio, quia spreta ab illo aufugisset,
ut ait Polycrates Samius, ad Pelix filias confugit; ibique tum vlciscendæ
propinquorum Iasonis cedis, tum ut viam ad regnum Iasoni pararet, insi-
dias Pelix ita molita est. Persuadet regiis puellis Asteropæ & Antio-
noe se senem earum parentem inuenturi restitutorā medicamētis, quo pos-
sit & regnum retinere, & suas iniurias vlcisci. Atque ut fides sibi adhiberetur
vetulum arietem dedita opera iugulatum inter venena coxit, agnumq; re-
nellum eduxit ē Lebere. Id cum vidissent Pelix filix Medæ fraudibus mi-
rifice crediderunt, Peliamque in frustra dissectum in feruentis aquæ leberem
immittendum Medæ concedunt: tum filix senis corpus ita solum recepte,
ut nihil reliquum superfuerit, quod sepultura traderet. Eodem tem-
pore Iason Corinthi commoratus Claucam Creontis Regis Corinthi filiam
vxorem duxit, omnium beneficiorum, quæ à Medea acceperat, oblitus. Id gra-
uiter ferens Medea Claucam postea, & Creontem combussit, ac proprios fi-
lios Mormorum & Pheretē, quos ex Iasone susceperat, ferro absumpsit, vel
ut alii maluerunt Merimnum, non Moimyrum, ut alii, Mermyrum. Alii di-
xerunt peplum fuisse venenis infectum à Medea ad nouam nuptam missum,
quo statim induta valido igne correpta conflagrauit, ut ait Apollodo. lib. 1.
bibliothecæ. Alii dixerunt scrinium perexiguum cum igne inextincto in-
cluso missum fuisse ad filias Creontis per paruulos Medæ filios, quod cum
illæ aperuissent, tanta enolauit vis ignis, ut totum palatium conflagrauit, ut
testatur Dailochus in Cizici Euerhione. Alii putarunt id non scrinium fuisse,
sed vestem & coronam auream naphtha perunctas, quibus ab igne visis ob
ignem attractum vniuersa regia conflagrauit. Nam quæ naphtha vncta fue-
rit, si vel ab igne vel sole videantur, continuo igne concepto omnia sine
remedio vllō comburunt, quæ vicina fuerint. Huius pharmaci cum autor
fuisset & inuentrix Medea, iure ignis Medæ pharmacū illud dicitur, quod
ardorem per membra epotū diffundit, ita ut nulla arte possit leniri: de quo
ita meminit Nicander in Alexipharmacis;

ἢ δὲ τὸ πῦρ καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

αἵματος τοῦ Ἰησίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησίου

Quod si Medæ sumatur Colchidis ignis,

Pocula

Pocula ephemeria, è labris pruritus in ossa
Cum sudore fluit, nulla medicabilis arte.

Nam nō solum in vngendis rebus, sed in potu etiam occultam vim ignis includere, Medea fuit artificium. Pharmacum hoc alii ephemerium vocant, inter quos fuit Demetrius Scepsius, quia mane iuxta Tanaim fluvium tantum apparuerint herbar illæ, quæ illi componendo sunt necessariz, per medium diem sint auctæ, vespere arescant. alii vocant trim illam herbam, & pharmacum, alii Phariæum, alii naphthæ. Nec defuerunt qui ephemerium vocatum putent, quia vnum diem præterire non possint, qui pharmacum illud potauerint. Atqui vt sensit Diphilus Siphnius, folia quercus auxilium inuentum postea fuit aduersus id pharmacū, & non leue remedium, si lac bubulū biberetur, in quo illa maduerint: vel rami sanguinariz, vel radix cæsa in lacte elixata, vel maceratorum malorum, aut cydoniorum liquor, vel myrtorum *hypocistæ*, vel capreolorū vitium, vel ramorum rubi, vel solia serpylli cocta in liquore intestinorum ferulæ, vel sardianarum nucum, vel medulla ferulæ, vel læue origanum: Hæc enim hausta compertum fuit nō mediocre esse medicamentum aduersus id pharmacū, vt ait Nicandri enarrator, qui Diphili sententiam expresse. Scriptum reliquit Plutarchus in Alexandro fieri pharmacum id, quo pallium coronamque Medea perunxit è bitumine præcipue, cuius magna copia apud Babylonios nascitur in Ecbatania: cuius illa est natura vt ignem longinquum attrahat, mediumque æra inflamment. fama est apud nonnullos Normorum ac Pheretæ Medæ filios, quod illa munera attulissent, fuisse à Corinthiis lapidibus obrutos; quorū sepulchrum apud Odeum vocatum ostendebatur, vt ait Paus. in rebus Corinthiorum. Fugerunt tamen qui illos incolumes ad matrem reuertisse memorent, sed Iasonis odio, qui Glaucam duxisset, fuisse discriptos. Alii dixerant Buno defuncto Corinthum Marathonis filium in regnum successisse, quo etiam mortuo Corinthios Medeam ex Iolco in regnum vocasse. Hæc cum regnum Iasoni concessisset filios ex eo peperit, quos in Iunonis fano occultabat, quia speraret illos se immortales facturam: quod cum rescuisset Iason ea relicta Iolcum reuertit, deinde & ipsa permissa Corinthi imperio Sisypho dicitur peregrè fuisse profecta, memoriæ prodidit Apollod lib. 1. Medeam post crematam Creontis regiam currum à draconibus tractum à Sole accepisse, & contendisse Athenas, ibique nupsisse Aegeo, quæ cum insidias machinaretur Theseo, Athenis aufugere coacta est. Deinde illam inquirunt in patriam reuersam, paternum imperium, quod is per fraudem propinquorum amiserat, easo patruo Perse patri restituisse: atq; hoc non sine Iasonis auxilio fecisse, cui fuerat reconciliata. Vbi mortua sit, aut quo pacto, minime constat: sed Ibyci tamen & Simonidæ fuit sententia quod cum mortua in campos Elysiōs venisset, Herculi nupsisset. Nunc quid hæc significent, perquiramus. Medea Aetææ Solis, & Idyæ oceani, filia dicitur, quia Medea consilium sit, vt nomen ipsum significat, cum enim Sol ætatem & hyemem deducat, ea quæ vel ad victum, vel ad corporis tutelam spectant, prudenter procuranda sunt: hæc consideratio siue prudentia cum ad singulos pertineat, effecit vt Idyia mater sit Medæ: nam Idyia quasi *idmō* dicitur, cognoscens scilicet, quia cognitio mater sit consilii, Iason cum medicū siue medicinam significare possit, *idmō* a medendo dictus, secum Medeam abduxit. quid hoc significat? quod qui medicinam animo suo sic adhi-

Y y biturus

Mythologia

biturus, quæ prudentia est, ut vir bonus, & sane mentis, & prudens efficiatur, omnia reliqua parafaciet vel carissima. Qui enim voluptatum desiderium, è quo natus est, non neglexerit; qui parum honestati & effrenatam appetentiam non discernerit, ille nihil admirabile, nihilq; gloriosum potest committere: quare dicta est Medea filios & fratrem discerpisse, & patriam reliquisse, ut Iasonem sequeretur. Is igitur qui verè fuerit, sapiens facile syderibus ad libidines inuicantibus dominatur, & trahentibus ad turpitudinem cupiditatibus moderatur: quare Medea, siue consilium, dicta est lunam & stellas de cælo deducere solita, & cupiditatum fluuios sistere; & plura, quæ multitudini videbantur admirabilia, facere; quæ certe reapse nullo tempore contigerunt, ut testatur Ovidius in medicamine faciei,

10 Nec vos graminibus, nec misto credite succo.
Nec tentate nocens virus amantis equæ.
Nec medix Maris finduntur cantibus angues
Nec redit in fontes vnda supina suos.
Et quamuis aliquis Temesæa remouerit æta,
Nunquam luna suis excutietur equis.

Hæc eadem ignem, & incredibiles inuidiæ ardores in animis maleuolorum excitauit, fecitque ut non paruo dolore torquerentur. Neque vlla est sanè
20 prudenti viro vel sanctior, vel tutior, vel honorificentior vindicta inimicorum, quam si quis iustum prudentemque se ad omnia negotia præbiterit, rectaque animi moderatione in omnibus usus fuerit. Quod si quis vel illegitimarum voluptatum, vel auaritiæ, vel crudelitatis laqueis se implicari patiatur, quo pacto ab eo consilium capto curru & alatis draconibus non quam citissime auolauerit? nam cum Medea sit Solis neptis, significat prudentiam in nobis pro aeris temperie, & pro vi radiorum illius genitam, siquidem plurimum confert ad prudentiam temperamentum corporis, quod modo ex aeris impressione, modo ex educatione, modo ex cibis, modo ex regionis, quam habitamus natura, incrementum capit. Hæc excogitarunt antiqui cum
30 hac mirabilitate rerum gestarum, finxeruntque illa, quæ dicta sunt de Medea, ad animi moderationem, & ad rectam institutionem vitæ nos adhortantes. Alii sceleratam & libidinofam feminam esse crediderunt Medeam, quippe quæ ob furiosum Iasonis desiderium, immoderatamque libidinem parentes, & regnum, & patriam prodiderit, ut ignotum, & fallacem, & impostorem, & acceptorum immemorem hominem sequeretur. Hanc Medeam vocatam fuisse memorant, quia omnibus artibus conata sit Iasonis amorem in se vertere, sic enim scriptum est apud Diphylum;

ἡ γὰρ φαρμακία αὐτῆς
Μέδωα καλεῖται ἐπὶ κατεργαστῇ τέχῃ.

40 Medea vocata est
Illa veneficii quod fraudes repperit omnes.

Hæc dicta est senes nonnullos iuuentuti restituisse per herbas & ignem, quia in sui desiderium vel senes attraxerit artificiose, feceritque ut tanquam iuuenes imprudentes & impudentes essent. Hanc in omnia crudelitatis lasciuiaque facinora delapsam faciunt; & idcirco paulo post in omnes difficultates & miseras, & in omnium odium incurrisse, quia nemo impurus deus felix esse possit, cum solius virtutis opus sit felicitas illa, quæ in rebus humanis reperiri possit, cum scelerum omnium denique finis & opus sit penitentia & calami.

& calamitates & miserie omnes enim improbi infelices. ea de causa Medea denique in desperationem adducta, ita secum præteritorum scelerum magnitudinem, & futura ex illis pericula ratiocinatur, ut est apud Senecam Tragicum;

At quo remittis? Phasin & Colchos petam,
Patriumque regnum, quæque fraternus cruor
Perfudit arua, quas peti terras iubes?
Quæ maria monstras? Pontici fauces freti?
Per quas reuexi nobiles Regum manus,
Adulterum secuta per Symplegades.
Paruam ne Iolcon, Thessala an Tempe petam?
Quascunque aperui tibi vias, clausi mihi.

10

Est enim, ut diximus, omnium difficillimum sceleratum hominem esse diu felicem. Sed siue consilium prudentiaque Medea sit, siue malefica mulier, per eius fabulam nos antiqui ad probitatem, & ad integritatem instituire conabantur. cum vero in patriam reuersa fuisset, patrique regnum recuperasset, ibi honores diuinos illi instituerunt indigenæ, quibus interesse hominibus iure sacrificiorum non licebat, ut scripsit Sraphylus, ob eas iniurias, quas à Iasone acceperat: ac neque templum villo tempore ingredi. at nunc de Iasone dicamus.

20

De Iasone.

Cap. VIII.

Perneccarium mihi videtur, antequam Iasonis res gestas commemorare, exordium eius stirpis altius repetere, ac recensere quibus causis commotus cum lectissimis Græciæ herolibus ad externos homines, & longinquas nationes nauigasset, eoque labores pertulerit, qui vel auditu sunt non mediocriter formidabiles. Ita verò se res habet, sicuti Pherecydes sentit; Tyrho filia fuit Salmonei & Alcides à Cretheo educata fratre Salmonei. Hæc ubi Neptunus compressisset geminos peperit filios Peliam & Neleum, quos nouerca pollea matris in armentorum stabulo exposuit. illi cum adoleuissent matrem cognouerunt, matrisque nouercam in Iunonis sanum fugientem trucidarunt. Tum Neleus exorta dissensione cum Pelia Messaniam contendit, ibique Pylum condidit: ac Pelias in Thessalia Acastum, & Pelopiam & Hippothoen, & Pisidicen, & Alcestem ex Anaxibia Biantis filia, siue, ut alii maluerunt, ex Philomache Amphionis, suscepit. Cretheus Aeoli filius ubi Iolcum condidisset Aesonem, Amythaonem, ac Pheretem è Tyrho procreauit: post quem Cretheum Pelias Iolchi imperauit, cui responsum fuerat ab oraculo quoddam manu cuiusdam ab Aeolo oriundi erat interimendus. Erat autem vnus ex iis Iason Aesonis filius, & Polymedæ filius Autolyti, ut igitur omnes Aeolidas Pelias de medio tolleret, voluit Iasonem etiam vnū ex genere Aeolidarum occidere, cum esset adhuc infans. Id sentientes Iasonis propinqui noctem obscurissimam obseruantes opertum, & in arca elatum tanquam mortuum efferunt, & in antrum Chironis deportarunt, dederuntque illi educandum & erudiendum. verum cum adoleuisset Iason, à Chironeque medendi artem didicisset, Iason vocatus fuit. Exiuit igitur cum adoleuisset ex illo antro, & tetram arauit apud Anaurum fluium, ut ait Apollonius in Argonaut. rursus aliud responsum renouatum est Pelæ, ut sibi

30

40

Yy a caueret